

dogodbo dobil, da prekličem besedo »obrekovanje«. Nekdaj je pač nekdo o razvalinah samostana Zajčkega tako-le pel:

Ni slišat' svet'ga petja,
Ne služi meša se;
Ni več pobožnih molcev

— — — — —
Dobrotniki pregnani
Iz grobov odšli so.

Potemtakem so bili tukaj »pobožni molilci«, a ne hinavski pijanci. Gospod Askerc že bolje vé, nego pokojni Slomšek. Pa naj pustim šalo in povem resnobno, da jako obžalujem izbiranje takih predmetov. Škoda, škoda! Tako nadarjen pesnik, kakor je gospod Askerc, pač ni, da bi moral stikati po onih kotih, kjer se ujame kakšna čudna stvar, ali celó smet; naj zajema nepristransko iz bujnega življenja, ki ima pač slabe, a tudi dobre strani, naj se ozre večkrat tudi kvišku, vsaj večkrat, nego se je dosedaj *

Zadnja številka dr. Lampetovega časopisa pa prinaša na 222. str. nastopno opazko: Na poziv svoj na str. 156, kjer smo ocenjujoč gosp. A. »Balade in romances« pisali: »Pové naj gospod pesnik, kje je to dogodbo dobil, da prekličem besedo »obrekovanje«, dobili smo — sicer ne naravnost, kar bi bilo najlepše, vendar popolnoma pozivu primeren — odgovor v »Ljub. Zv.« št. 7, iz katerega je razvidno, da je bila naravnost v Zajčkem samostanu pred l. 1564 jako propadla in da se je dajalo mnogo pohujšanja, da je bilo tam mnogo zapravljenosti, vsakovrstnih nepravilnosti in nedostatkostij, bolisi v duhovnih, bodisi v svetnih zadevah, in da je bil vsled tega izročen samostan papeževemu nunciju Zahariji Delphinus-u, ki naj bi izvršil zakonito reformacijo. Zato priznavamo, da ima tam ocenjevana romanca zgodovinsko podlago in v tem oziru preklicujemo besedo »obrekovanje«. Omenjamo še odkrito izjavo nekega prijatelja, da se mu ne zdi ona pesem žalivna, ampak le osoljena s humorjem. Drugim se je zdelo drugače. Suum cuique!« ²¹¹

Prijateljem slovenske glasbe. Ako dobim le toliko naročnikov, da se tiskovni troški pokrijejo, izdati hočem III. zvezek »Skladbe † Avgusta Armina Lebana«. Naj mi torej gospodje, ki se mislijo naročiti na te skladbe, naznanijo to z listnico. Izdisek, obsegajoč moške in mešane zборе ter divni samospev »Vojak«, stal bode 40 kr. po pošti 45 kr.

Janko Leban,
učitelj v Avberu p. Štanjel pri Sežani.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Lastniki in založniki: **Fr. Levec** i. dr. — Izdajatelj in odgovorni urednik: **Fr. Levec.**

Uredništvo in upravnništvo v *Ljubljani*, v Medijatovi hiši na Dunajski cesti, 15.

Tiska »Narodna tiskarna« v Ljubljani.